

pligt til at understøtte folkekirken at støtte bestræbelserne for, at der gennem opførelse af de fornødne kirkebygninger tilvejebringes mulighed for, at der kan blive befolkningen en rimelig og forsvarlig kirkelig betjening til del.

Udvalget har derhos indstillet, at der tilvejebringes hjemmel for, at den del af de med en kirkes opførelse forbundne udgifter, som ikke dækkes gennem tilskud fra staten samt tilskud fra kommunen og fra private bidragydere, efter indstilling fra vedkommende menighedsråd med ministeriets tilladelse kan afholdes af den stedlige kirkelige ligning enten derved, at der af ligningsmidlerne henlægges beløb til imødegåelse af sådanne udgifter, eller ved optagelse af lån, der forrentes og afdrages gennem den kirkelige ligning.

Det er i betænkningen påvist, at den gældende begrænsning af låneadgangen medfører urimelige vanskeligheder for gennemførelse af det nødvendige kirkebyggeri, idet den i de senere år stedfundne betydelige reduktion af ydelserne fra statens side i forbindelse med de stærkt forøgede byggeomkostninger har haft til følge, at der under den nuværende finansieringsordning stilles langt større krav til størrelsen af de beløb, der må tilvejebringes ad privat vej, end man havde kunnet forudsæ ved lovbestemmelsens vedtagelse i 1956. Udvalget har endvidere påpeget, at der i visse tilfælde ikke består mulighed for at tilvejebringe frivillige bidrag ved indsamling, f. eks. i tilfælde, hvor den nye kirke skal betjene beboerne i et nyt stort beboelseskvarter, der opføres under ét som et samlet byggeri (en såkaldt „planetby“). Udvalget har i denne forbindelse henvist til, at gennemførelsen af lov nr. 111 af 15. april 1964 om opførelse af en ny kirke i Gladsaxe sogn, hvorved der blev hjemlet adgang til at dække udgifterne ved denne kirkes opførelse fuldt ud ved lån, der forrentes og afdrages gennem den kirkelige ligning, må tages som udtryk for, at det er erkendt, at opretholdelsen af begrænsningen af adgangen til at optage lån i sådanne og lignende tilfælde ikke ville være rimelig. Men også i tilfælde, hvor udbygningen af nye boligområder i forstads- og omegnskommuner har haft karakter af en mere naturlig tilvækst, har det ifølge betænkningen vist sig at være forbundet med betydelige vanskeligheder at gennemføre en kirkesag på traditionel vis ved nedsættelse af en kirkekomite og indsamling af bidrag, idet beboernes tilknytning til sådanne nybebyggede områder i ikke ringe omfang er af en mere tilfældig og forbigående art, begrundet i boligsituationen, hvortil kommer at beboerne ofte har deres beskæftigelse uden for bopælsognet,

hvorved dettes betydning som midtpunkt for deres tilværelse formindskes.

Når udvalget i erkendelse af, at den nuværende ordning således i vidt omfang medfører urimelige vanskeligheder for gennemførelsen af nødvendigt kirkebyggeri, har ment at burde gå ind for en generel bestemmelse om, at den del af de med en kirkes opførelse forbundne udgifter, som ikke kan dækkes ved tilskud fra staten, kommunen og private, fuldt ud kan afholdes af den kirkelige ligning, beror dette på, at udvalget nærer betænkelighed med hensyn til betimeligheden af, at der etableres en ordning, der ikke byder samme vilkår i alle tilfælde. En ordning, hvorefter der stilledes krav om indsamling i visse tilfælde og ikke i andre, ville efter udvalgets opfattelse også være vanskelig at administrere og ville let kunne give anledning til vilkårlige afgørelser i de mange grænsetilfælde, der måtte forudsæ at ville forekomme.

Da opførelsen af nye kirker fortrinsvis vil finde sted i områder, hvor den økonomiske bæreevne som følge af stærk befolkningstilvækst er god, har udvalget ikke ment, at den foreslåede bestemmelse skulle kunne give anledning til betænkeligheder i henseende til kirkeligningens størrelse, i hvilken forbindelse udvalget i øvrigt har henvist til den i præstelønningslovens § 75, stk. 3, hjemlede adgang til af præsteembedernes fællesfond at yde tilskud til nedsættelse af ligningsbeløbet i tilfælde, hvor det samlede kirkelige ligningsbeløb er særlig stort i forhold til menighedens skatteindtægt.

Kirkeministeriet har for sit vedkommende ganske kunnet slutte sig til de anførte synspunkter og indstillinger.

Med hensyn til det nærmere indhold af den foreslåede nye lovbestemmelse bemærkes:

Forslaget forudsætter, at der foruden statstilskud — jfr. herom ovenfor — fremdeles ydes tilskud fra kommunernes side til kirkebyggeri, således som det i vidt omfang hidtil har været tilfældet, ofte på den måde, at kommunerne stiller byggegrund til rådighed, men undertiden også på anden måde, hvorved henvises til, at det såvel i teori som i praksis er anerkendt, at kommunerne i et vist omfang er berettigede til at yde støtte til kirkelige formål. Endvidere forudsættes det, at der fremdeles vil blive ydet tilskud til kirkebyggeri fra privat side, særlig til afholdelse af udgifter til opførelse af bygningsdele og lokaliteter, som ønskes tilvejebragt i forbindelse med en kirkes opførelse, men som ikke kan henregnes til den egentlige kirke samt til tilvejebringelse af kunstnerisk udsmykning o. lign.

Det er ifølge forslaget kirkeministeriet, der —